

arbejdsaftale, som betyder, at Grønland og Færøerne medinddrages og har medindflydelse, så der vil jo ikke kunne ske noget, som Grønlands og Færøernes politiske ledelse ikke vil være medinddraget i og have medindflydelse på.

Jeg synes også, vi har vist det i forbindelse med Igalikuaftalen, som vi lavede i fjor mellem Grønland og Amerika og Danmark, som jo også har haft stor succes allerede, idet man har haft en stor udstilling på Smithsonian – var det i sidste uge? Så jeg synes, vi her demonstrerer i praksis, at vi præcis kan samarbejde.

Men det her skal bestemt ikke opfattes sådan, som hr. Kleist følte at nogle sagde: Tag dog hjem og lav det selv. Det er ikke min opfattelse. Min opfattelse er den samme som hr. Kallsbergs: Det ville være utidig, om jeg så må sige nævenyttighed, at vi for næsen af Lagtinget og landsstyret sætter en politisk analyse i gang, for vi skal så også formulere analysen. Derfor vil det være rigtigst, at man selv formulerer analysen og opgaven og ikke får den presset ned over hovedet af det danske Folketing.

Når det drejer sig om det legalistiske, har vi belyst det. Det politiske er jo en vurdering af: Vil vi stå udenfor i den situation, eller vil vi være med i den situation? Situationen er jo beskrevet i de legale papirer, og så er det jo en politisk vurdering, som suverænt tilkommer Færøerne og Grønland: Vil vi fortsat stå udenfor i den situation, eller er der nu kommet så mange ændringer i EU, at vi synes, vi vil med ind? Det er jo faktisk suverænt Grønlands og Færøernes egen beslutning.

Den måde, spørgsmålet stilles på, har jo også en betydning for svaret, og derfor synes jeg, det er rigtigst, at Færøerne og Grønland selv stiller spørgsmålet.

Kl. 19.00

Formanden:

Tak til udenrigsministeren. Så begynder vi forfra, hr. Hogni Hoydal i anden ordførerrunde.

Hogni Hoydal (TF):

Jeg skal ikke forlænge debatten så meget mere, men der er nogle ting, som jeg stadig væk gerne vil komme ind på, og som jeg ikke kom ind på i mit første indlæg. Det er præcis spørgsmålet om disse områder, som Danmark i dag administrerer på vegne af Færøerne og Grønland.

De seneste dage har vi behandlet lovgivning for Færøerne og Grønland, dels en overtagelseslov for Færøerne, dels en såkaldt bemyndigel-

seslov for Færøerne og Grønland på det udenrigspolitiske område.

Jeg vil gerne spørge udenrigsministeren, om han ser en klar sammenhæng mellem det, der sker med Danmarks EU-integration, og så den lovgivning, der nu er fremlagt for Folketinget. For som jeg nævnte i mit første indlæg, ville den langt enkleste løsning på de konflikter og unødvendige kollisioner, som kommer, når Danmark og Færøerne har interessekonflikter, være, at Færøerne og Grønland selv bestemte i udenrigs- og sikkerhedspolitik osv.

Derfor ville jeg spørge udenrigsministeren, om han ikke mener, at det er muligt, at vi bare kan overtage disse områder, i takt med at Danmark integrerer dem i EU. For hvis jeg har læst den lovgivning ret, som ligger vedrørende overtagelse af udenrigspolitik, så slås det der fast med syvtommersøm, at Færøerne ikke kan agere selvstændigt på præcis disse områder, som integreres i EU.

Jeg synes faktisk også, det er et demokratisk problem i denne debat, at vi på meget kort tid behandler lovgivning, der også kan få betydning for vores muligheder for at finde en egen løsning over for EU. Derfor vil jeg meget gerne spørge udenrigsministeren, om han kan belyse nærmere, hvordan den danske regering ser på dette. Kan vi overtage sikkerhedspolitik, udenrigspolitik, valutapolitik og statsborgerskab f.eks.? Kan vi gøre det, i det øjeblik Danmark lægger disse ting ind under EU?

For hvis vi ikke kan gøre det, har vi altså et stort demokratisk problem med, at Danmark integrerer disse områder i EU, uden at vi har nogen selvbestemmende virkning på dem, men kun det, som udenrigsministeren kalder at indtage os i beslutningerne.

Så har jeg nogle opfølgende spørgsmål til udenrigsministeren. Lad os nu igen tage hvalfangstspørgsmålet, det er det mest enkle eksempel at tage. Der siger udenrigsministeren, at man skal have en fælles holdning i det såkaldte rigsfællesskab, men vil Danmark skulle være forpligtet af en EU-vedtagelse på hvalfangstområdet? Lad os nu sige, at Danmark er formand for EU og skal fremføre EU's synspunkter i IWC. Kan vi så have et Danmark I, der har et synspunkt sammen med EU, og så et Danmark II, som har et synspunkt på vegne af Færøerne og Grønland, eller hvordan kan vi forestille os slige situationer? Det synes jeg belyser meget klart dette problem.